

1959 yılı Haziran'ında Ceyhan Ortaokulunu bitirdiğimde Adana'nın Ceyhan dahil hiçbir ilçesinde lise yoktu. Ailem Belören köyünde oturuyor, bense dayımın yanında okulu bitirmiştım. Gidecek kalacak hiçbir yerim yoktu. Acilen tüm yatılı okulların sınavlarına girmiştım. Tesadüfen bir arkadaşımınla beraber Sivas İlköğretmen okulu kazandığımı öğrendim.□

□□□□□□□□□□□□□□□□ Eylül ayında uzun burunlu bir otobüsle Adana'dan, Kayseri'ye doğru yola çıktık. Tam 14 saatte Kayseri'ye oradan da 10 saatte trenle Sivas'a ulaşabildik. İstasyondan elimde tahta bavulla yürüyerek vilayete kadar geldim. Yol boyunca bütün evler tek katlı, yalnız lise ile vilayet binası iki katlı bir şehir. Vilayetin önünde o zaman için koca bir meydan, meydanın kuzey batısında bir levha, Yüzbaşı Galip Caddesi. Cadde boyunca sağda iki katlı beton evler, solda da inşaat halinde Numune Hastanesi. Yine sağda bir levha ,yarı açık cezaevi, ilerde askeri nizamiye, ilerde de dört yılını geçireceğim Taş Mektep Binası yani Kabakyazısındaki, Sivas ilköğretmen okulu.

□□□□□□□□□□□□□□□□ Sivas ilköğretmen okuluna. teslim olunca sınıfımızı kalacak yatacak yerlerimizi öğrendik. Okul (U) şeklinde, ortasında sahnesi olan bir yemekhane, üstünde de yemekhane büyüklüğünde bir yatakhane. Burada bazı şeylere şaşırdım. Yemekhanede öğle ve akşam yemeklerinde iki çeşit etli yemek çıkıyordu. Daha önce köyümde tavuk misafir geldiğinde, ette cumadan cumaya köy kahvesinde kesilen keçi ve koyun etleri yedik.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ Okulda hemen her hafta öğlen verilen ırmık helvasının lezzetini hayatım boyunca hiç unutamam. Ayakkabılarımızı,ayakkabıcıya gidip, 35 kuruşa boyatmazdık.Bize pahalı gelirdi. Bizde, cıbıllar parkında 15 kuruşa boyayan çocuklara boyatırdık.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ 1959 yılında kar gec yağdı. 27 aralıkta Tan sinemasında filme gitmişim,film arasında pencereden aşağı baktığımda kar yağdığını gördüm. Filmin ikinci yarısını izlemeden dışarı fırladım. Zira ilk defa kar görüyordum hem de yağarken. Okulumuz Leyli yani yatılı idi, yılda bir takım elbise, iki yılda bir de kalın hereke kumaşından kaput veriyorlardı. Kaput sırtımda okul yolunda, yağın karın altında, karın,

Yazar Nebahat Yalçın (Bayram)
Perşembe, 16 Nisan 2020 09:46

karda çıkardığı ayakkabımın sesini duyarak yürüdüm. Çok hoşuma gitmişti. Okul müdürümüz Burhanettin Canatar Çok güzel saz çalardı. İlk defa ondan Gesi Bağları türküsünü çalarken dinledim.

1960 yılında o yıl ilk defa baharda yatakhaneinin doğudaki pencereleri havalandırmak için açıldığında sabahleyin Paşa fabrikası tarafından şehre giren yüzlerce kağının sesini çeşitli tonlarda dinledim. Dinleyince çok değişik gelmişti. O sesler her yıl azalarak devam etti. Okulumuzun ihtiyaçlarını karşılamak için bir faytoncu üç tanede atı vardı. Tavla en kuzeyde bulunuyordu. Tavla da aynı zamanda orada yatan Ruşan ağaya emanetti.(Tavla: Atların kaldığı yer.)

Bu faytona sadece okul müdürü binebilirdi. Ruşen ağa öğleden sonra Okul Müdürünü şehre indirir, istenen saatte de geri getirirdi. Bir de Kazım ağayı hiç unutamam. Kazım ağa (Çavuş emmi)bizim okulun çeşitli işlerine bakan, 1925 yılından beri hizmet veren hizmetliydi. Okulumuzda hamam yoktu. Hamam ihtiyacımız için 15 günde bir hamam kart verilirdi. Bu kartla arkadaşlarla çarşıda Kurşunlu hamamına gider yıkanır birbirimizi keselerdik.

1960 yılı biterken okulda bir telaş gördüm. Meğer 27 Mayıs ihtilali olmuş sokağa çıkma yasağı konduğundan gündüzlü arkadaşlar gelmediler. Öğle sonuna kadar okul müdürü okul içinde bir aşağı bir yukarı yürüdü durdu. Öğleden sonra tavrını koydu, yaşasın İhtilal ve 27 Mayıs. İhtilal kesinleşince birkaç gün sonra askeri cemse aracı, öğrencileri bindirip köy gezilerine götürdüler. Ama halk hiç iyi karşılamadı.Tabiri caizse mokurduyordu. O yaza biraz geç girdik. Ben ve pek çok arkadaş sınıfta kaldık.

Adana'dan eylülde okula döndük bu defa bizim okulda ihtilal çıktı. Okul müdürünü istemezük diye öğrenciler boykot ettiler. 40 civarında arkadaşımız sürgüne gitti. Okul müdürümüzün yerine de Kemal Sürekli geldi.

1960-1961 öğretim yılında kendimi yenemedim sınıfta kalışımın sebebini sorguladım. Meğer konuları öğrenmiyor, ezberliyormuşum. Bir daha son sınıfa kadar hiç Eylülle kalmadan geçtim. Bu yıl Türkiye'deki ihtilalin etkilerini yaşadık.

Yazar Nebahat Yalçın (Bayram)
Perşembe, 16 Nisan 2020 09:46

Yeni sinemamız Esen sinemasında Riyaset-i Cumhur Senfoni Orkestrasını izledik. Genç meslektaşım olan Hikmet Şimşek, gürültü yapan Sivaslılara, orkestrayı durdurup ,

Gürültü olan yerde müzik biter,

Müziğin başladığı yerde gürültü biter,

sözüyle seyirciyi eğilerek selamladıktan sonra, konser sonuna kadar salonda ses ve çıt çıkmadığını gördüm.

Bir gün sabah kalktığımızda, gündüzlü arkadaşlar bir haberle geldiler.

Hey arkadaşlar, vilayetin önünde bir avradı asmışlar. Koşa koşa gittik meydanda darağacında bir kadın, esen poyraz etkisiyle sallanıyordu. Kadının boynunda adı, suçu ve mahkeme kararı duruyordu.

Durdu Sarıkaya, genç kız iken sevdalandığı Hüseyine vermemişler, kayını ile evlendirmişler.

Durdu,Hüseyin ile beraber olup, kocasını öldürmüşler. Sivas'ın Haydarlı köyünden. Savcı son arzun nedir diye sormuş, O da savcıya ,

Aşık olduğu kaynını sormuş. Hüseyin Sarıkaya nerede?

Savcı şu an onu da Kars'ta asıyorlar deyince,

Desenize ayrılmıyoruz,sizin kanunlarınız bizi ayıramadı demiş.

25 Aralık 1961

Sabah tan ağarırken kadınlar hapishanesinden alınan Durdu Sarıkaya, yüksek sesle bağırarak ve türkü söyleyerek sevdiğini haykıra,haykıra vilayetin önünde kurulan darağacına kadar getirmişler.

'Darağacı yolunda,

Kelepçeler kolumda,

Sen gene aklımdasın,

Hüseyiiiiin, Hüseyin'

Darağacı dibinde idam hükmü kendisine okunan Durdu Sarıkaya kesik cümlelerle, 'Bu kararı kaç defa dinledim, ne olur bitirelim artık' demiş, sonra sandalyeye çıkarak

'Hüseyiinnnn,Hüseyiin,

Beyaz gömlek giydirdiler,

Bu sehpaye bindirdiler'

Diyerek türküye devam etmiş

ve kendi kendisinin sandalyesini devirmiş, bu olay günlerce Sivas'ta konuşulmuştu. 35 yaşındaydı. Poyrazda sallanırken ayağında Sivas'ın meşhur nakışlı renkli yün çorapları vardı, yeni banyo yapmıştı anlaşılan, saçlarını belik,belik örmüş. Saçlarının görünen kısmı, aralık ayının poyrazında soğuşunda donmuştu.

□□□□□□□□□□□□□□□□ **Ben kadından ayrılamadım, seyrettim. Biraz sonra güneş doğarken, kadının yüzüne pembelik kondur, yaşıyormuş gibiydi. Oradan kucaklayıp indiresim geldi, ama saat 8-9 u bulduğunda güneş yükselirken, kadının yüzünde ölümün karanlığını gördüm.**

□□□□□□□□□□□□□□□□ **Aslında Eylül'de Adnan Menderes'in asılma hadisesinde halkın tepkisini dizginlemek için yapılmıştı.**

O gün Türkiye'nin 20 vilayetinde son defa,aynı gün meydanlarda mahkumlar asılmıştı. Asılanlar öğleye kadar ipte tutulmuştu.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **27 Mayıs İhtilali topluma sevdirme programında 1962 baharında Yıldız Kenter geldi. Ağaçlar Ayakta Ölür .Burada 90 yaşındaki bir kadını canlandırıyor. Leydi Şıtarleyin Aşkı nı oynadı. Harikaydı ve çok etkilenmiştik. Orada da, 18 yaşındaki bir kızı canlandırıyor.**

Lale Oraloğlu ve ekibi, okulumuzun yemekhanesinde, tiyatro gösterisi yaptılar.

Bu tip kültürel etkinlikler, hayatımızda vardı. Biz Sivas daydık, Onlar Anadolu turneleri

gezilerinde geliyorlardı.

□□□□□□□□ 1961 yılının güzünde okulumuza Aşık Veysel geldi. Milli Eğitim göndermiş, yemekhanenin sahnesinde, akşam yemeğinden sonra saat 9'a kadar saz çalar, öğrencilerle sohbet ederdi. Arkadaşımızdan biri sordu, Aşık Emmi hangi ses güzeldir? Aşık Emminin unutulmayacak cevabı şöyle:

14 ile 16 yaş arası kız sesi,

Konuşmaya çalışırken çocuk sesi,

Nisan ortası ile Mayıs ortası arasında su sesi,

Cepte olursa para sesi,

Sabahın seherinde bülbül sesi,

Çalınırsa saz sesi güzeldir dedi.

□□□□□□□□□□ Aynı yıl ikinci sınıfı okurken Celal Koç geldi. Telaffuzu çok bozuk olduğu için okul müdür muavini sınıfa getirdi, yanımdaki arkadaş kaldırdı, Celal'i oturttu. Beni bilahare yanına çağırdı, bu çocuğun diksiyonu bozuk sen düzelteceksin dedi. Hocalar

Çok etkilendim. Ben de platonik aşkıma yazıp, okul koridorunda her zaman astığı yeşil mantosunun cebine gizlice koyduğum bir şiir yazdım.

“İMDAT

İmdat, hayat penceresinden bakınca evrene,

Bir bakışta gözlerinde buldum kendimi.

Bir girdaptayım sanki ey sevgili,

Aşkınla boğuluyorum kurtar beni. “

Diplomayı alıp 27 Eylül 1963’den beri Sivas’a hiç gitmedim.

Abdullah Yiğenoğlu 1980 sonrası vefat etti. Celal Koç şu anda Yalova’da, eşi ölmüş torunlarıyla birlikte yaşıyor. Bense Adana’da liseyi dışarıdan bitirdim. Adana İktisadi Ticari İlimler Akademisi’nden mezun oldum. Özel sektörde 7 yıl muhasebe ve finansal sorumluluğu yaptım. Kendi şirketimi kurdum, siyasette Adalet Partisi yöneticiliği yaptım. Seyhan ve Yüreğir İlçe Belediye meclis üyelikleri, büyükşehir meclis üyeliği yaptım. İşte geldik, işte gidiyoruz.

HALEP ŞEHİRİ ŞEN OLA.

Mustafa Göçer

1963 Sivas İlköğretmen Okulu Mezunu.

tlf:0533 483 54 01

Derleyen: Nebahat Yalçın Bayram

[Tweet](#)

```
(function() { var s = document.createElement('SCRIPT'), s1 =  
document.getElementsByTagName('SCRIPT')[0]; s.type = 'text/javascript'; s.async = true;  
s.src = 'http://widgets.digg.com/buttons.js'; s1.parentNode.insertBefore(s, s1); })();
```